

Наша поща

Д. Б-инъ. „14 юни — 1940“ е замислена интересно. Има външно отношение известно взаимстване от стихотворението на Маяковский за слънцето. Неправилно е изразът „дигна се мъглата и стопи въ безкрая“. Изпуснали сте възвратния глагол „се“ защото ви е бил излишен като сричка. Неясно е какво искате да кажете със стиха: „земенъ синъ — понеже тя и менъ напредъ“. Не добре звучат: „слънчевий заветъ“, „знахъ и извикахъ“. Нима това дете сте зинали е най-важното? Тръбва да имате чувство за съществеността на поезията, за това кое тръбва да се каже и кое не тръбва. Обърнете по-голямо внимание на стихотворната техника. Особено края не е организиран добре. Изпращайте го по-къси. Тъ и по-лесно се изпипватъ.

Сава Кировски. „Презъ урви, полета и балкани ти напредъ, напредъ летишъ день и нощъ.“ А има воененъ маршъ: „Презъ урви и скали, презъ трудности безчетъ съсъ гордитъ орли летѣхме все напредъ“ И мисълта и думитъ едни и сѣщи. И има да научите още много нѣща за това, що значи стихъ. Идеята да възпѣте труда на железничаря е хубава. Но поезията тръбва да има свой центъръ, а не подробно да изброява фактитъ. „Война“ има сѣщитъ недостатъци.

Христова (Ардинско) Поезия въ работитъ ви има. Нѣма ритъмъ, нѣма стихъ. Помнете се да постигнете и едното и другото. И после, тѣзи безмълвни сѣнки, които се готвятъ въ закана, които дебнатъ... Знаете ли? — следъ Яворовъ просто не струва да се пише за това. Похубаво отъ него мѣчно ще го направите.

Безименски. Този псевдонимъ е вече взетъ отъ единъ голѣмъ руски поетъ. Попаднали сте подъ силното влияние на Венко Марковски. На много мѣста се забелязватъ ритмични смущения. Напр. първия стихъ отъ първия куплетъ и първия стихъ отъ втория куплетъ нѣматъ еднаква ритмична постройка. Ние не мислимъ, че ако единъ път не влѣзатъ работитъ ви ще тръбва да престанете да изпращате.

Пан. Пѣевъ София. Потърсете нѣкой отъ редакцията и донесете работитъ си.

Кр. Жековъ. Много повестувателно и написано съ стари срѣдства. Като чели е отъ преди 50 години. А има и лагери и фабрични кумини. — Значи, отъ тогава е изминало време. А ритмитъ? — „душеше — странеше, излѣзе-слѣзе, дни-мечти“ И

дѣло, — Гоце падна, преди 38 години, въ героичното сражение при с. Баница.

Творецътъ на македонския революционенъ духъ стана самоволна жертва предъ олтаря на народната свобода. Неговата смъртъ освѣти пътя на македонскитъ поколѣния.

Дѣлчевъ умрѣ: съ искрена любовъ къмъ народа, въ борба за политическа свобода и социална правда. Въ едно човѣчно съчетание на любовта къмъ народа си и къмъ човѣчеството, Гоце изрази своята жажда за миръ и културно развитие, въплотена въ неговата прекрасна мисълъ: „Азъ разбирамъ свѣта, единствено, като поле за културно съревнувание между народитъ.“

не „глава си“, главата си. Дано ни разберете правилно.

Йор. Стефановъ. Очакваме отъ васъ похубави стихове. „Писмо“ е вариантъ на нова дето помѣстиме. Въ „Посвѣщение“ пишете: „Да съмъ далечъ отъ твойта обичъ, доброта“ или „ще гасне катъ любимъ копнежъ“. Въ първия случай края на стиха е скѣлцанъ, а въ втория звучи е нѣкакъ си вехтичко и романсово.

Г. Георгиевъ. Пишете за смъртта, а въ първия куплетъ обръщението ви къмъ нея и епитетитъ, които и лѣпвате сж въ мъжки родъ. А що за изразъ е този? — „купъ голѣмци за грабежъ подълъ ги настройвашъ.“ Отъ къде на къде смъртта да ги настройва? Или: „Но чуй, смъртъ, надъ всѣка твоя беля бдимъ“.

Тръбва да работите извънредно много. Стихийнъ. Стегнете стиха си ритмично. Проверявайте стиховетъ си, като ги четете гласно.

Иринъ Пиринъ. Псевдонима е хубавъ, но стиховетъ... Описвате погребението си така:

Майката плаче, бащата реве
всѣки кърши свойтъ рѣще,
а попа напреде бѣга
и за паритъ се стѣга.

Нека читателитъ си кажатъ думата.

Райновски. Кажете речи — сѣщо. Елементарни нѣща отъ поезията не сж ви известни. На всѣкъде ви води римата, а не мисълта и чувството. — „...воловци сиви яремъ понесли весели, игриви“.

А. Загорски. Минаватъ-плаватъ, бленува-жадува, бледнѣе-копнѣе, тъмнината-сърдцата-разврата, грѣй-свѣтлѣй-люлѣй-разлѣлѣй — ето ви римитъ. И тъмнината ви е непрогледна и правдата-вѣчна. Това вече сж го писали хората. Дайте нѣщо ваше.

Калинъ Скалински. Убистрете още малко мисълта въ поезията си. Последнитъ стихове и отъ втория и третия куплетъ сж съвсемъ неясни като мисълъ и зле построени граматически. А какво искате да кажете съ този стихъ: „Влѣй въвъ мене смѣла стрѣвъ“.

Радой Козаревъ. „Дѣдовската земя“ я е вече казалъ Красински. Обърнете внимание на ритма и не оставяйте римитъ да ви водятъ. Нѣма да ви изведатъ на до-

ВАЖНО РЕДАКЦИОННО СЪОБЩЕНИЕ

Умоляватъ се читателитъ да изпращатъ всички суми и материали, които се отнасятъ до вестника на адресъ — Н. Вапцаровъ, ул. „Ангелъ Кънчевъ“ 37 — София.

Желателно е сътрудницитъ да изпращатъ работитъ си написани на пишуща машина.

бъръ край. Втория куплетъ на „Блуденъ синъ“? е много-хубавъ. — Така пишете.

Г. Ст. Георгиевъ. Темата е подхваната съвсемъ старовремски.

Б. Мизийски. Пишете. Имате поетично чувство. Технически на нѣкой мѣста сж слаби, но техника ще придобие съ работата. Не се казва пияница, а пияница. Ритмично както е построенъ „Репортажъ“, последния стихъ отъ 4 куплетата е неправиленъ. Каква е тази люлка дето има небесни цвѣта? Наивно е казано: „невинни треви“. И кротка печаль ще погали сърцата“ и не „ще погали сърца“. Поправете „репортажъ“ и го изпратете отново. Избѣгвайте думи като: „салъ“, „мълви“, „вечъ“ — не струватъ, сака ти сж.

Петъръ Аневъ. Разбира се, че можете да изпращате и други. Това не може да влѣзе. Проверете ритма. Правилно ли е да се каже „пролѣтенъ омай“? „Подъ ударитъ на страдалчески крѣстъ“ — та това е съвсемъ безсмислено!

Ст. М. Дончевъ. „Антенa“ като идея е хубаво. Но липсватъ образи, а сѣщо и ритъмъ. Помнете се да добиете и едното и другото.

Елховски. Какъ „за мигъ врага ще остане безъ знакъ“? И какви сж тѣзи „знамена съ неравна слава“? И после: „обекти нападни за алчни души“ (!) Мислите ли, че това е поезия?

Бръзинъ. Пишете четливо и не съ моливъ.

Иванъ Ангеловъ. Просто... безсмислено.

„НАРОДЕНЪ ПЕЧАТЪ“ А. Д.

ТРИ НОВИ КНИГИ МИХАИЛЪ ЗОЩЕНКО ЛЮБОВЪ И КОВАРСТВО

Хумористични разкази 15 лв. Разкази за
неполоуки 10 лв. Развърната младостъ,
повестъ 15 лв.

ЗОЩЕНКО, най-великиятъ писател-хумористъ на новата епоха, гениалниятъ наследникъ на ГОГОЛЬ. Горнитъ три книги представляватъ три тома избрани произведения на авторътъ, които до сега не сж печатани въ България.

Доставя се отъ книжарница „НОВЪ СВѢТЪ“

СТОЯНЪ В. СТОЙМЕНОВЪ СОФИЯ.

ПОЩЕЧ. ЧЕКОВА С-КА № 1694. ПРИ НАЛ. ПЛАТЕЖЪ ПРИБАВЯМЕ 40%
(или на частъ отъ сто) за разноси.

Запазете рекламата. Нѣма да се повтаря.